Tommaso en de blinde fotograaf

Er is een voorwoord van de vertaler bij dit boek. Gesualdo Bufalino schreef heel lang voor zichzelf en op zijn 61ste debuteerde hij. *Tommaso e il fotografo cieco* kwam uit in 1996. Het verhaal van zijn dood is al bijzonder. Bufalino was bang in het verkeer en liet zich daarom rijden door een chauffeur. Die moest altijd een rustige binnenweg nemen. Toen hij dat per ongeluk een keer niet deed, kreeg Bufalino een fataal ongeluk.

Dit boek zelf is heerlijk. Tommaso Mulè is een journalist die zich heeft teruggetrokken in het souterrain van een flat o.a. om te schrijven. Daar is hij vooral manusje-van-alles voor de beheerder van de flat. Er gebeurt van alles in het boek. Eén van de bijzondere dingen is dat de schrijver/Tommaso zich regelmatig richt tot de lezer, zoals wanneer hij zegt dat de lezer het voorlopig nog moet doen met de beginzin en dat hij daar nog mee aan de slag moet. Maar de beginzin is gewoon de beginzin van deze roman. Er worden flink wat bewoners van de flat beschreven met hun eigenaardigheden. Het gaat om maffia, seksfeestjes van hoge politici en vooral de dodelijke aanrijding van zijn vriend en medebewonder, de blinde fotograaf Tiresias, alias Tir, alias Bartolomeo. Of was het moord?

Een blinde fotograaf is niet zo waarschijnlijk maar in dit boek werkt het. Een blinde mag fotograferen bij de seksfeestjes, maar dan moet hij wel alle rolletjes inleveren. En dat is nou net niet gebeurd.

Schrijver
Bufalino, Gesualdo
Jaar uitgebracht
1996
Jaar gelezen
2024
Genre
Fictie
Informatie
Recensie in NRC